

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 15 (DF og EL) stemte for, 89 (V, S, KF, RV og SF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 111: Forslag til lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser (akkrediteringsloven).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 15/12 2006. Første behandling 19/1 2007. Betænkning 21/2 2007).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af universitetsloven og lov om forskningsrådgivning m.v. (Konsekvensændringer som følge af oprettelse af Akkrediteringsinstitutionen).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 15/12 2006. Første behandling 19/1 2007. Betænkning 21/2 2007).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Begrundelsen for at fremsætte det her lovforslag er, at man ønsker at etablere større uafhængighed for universiteterne og for andre uddannelsesinstitutioner og sikre, at de godkendelser, der sker af uddannelserne, tager udgangspunkt i en kvalitetsvurdering.

Den intention er Enhedslisten fuldstændig enig i. Desværre er lovforslaget i sin konkrete

udformning blevet af en sådan karakter, at man kan sætte et meget stort spørgsmålstegn ved, om det, man hævder er hensigten, i realiteten lykkes.

Kl. 13.50

Der er sådan set et stort behov for at etablere større uafhængighed på universiteterne. Vi har i de seneste uger gentagne gange set og hørt protester fra universiteternes ledelser, fra både rektorer og bestyrelsesformænd, der giver udtryk for, at de er trætte af regeringens måde at regulere universiteternes vilkår på i alle detaljer. Nu er det så bare, at det her forslag har fået en sådan udformning, at man må sætte et stort spørgsmålstegn ved, om det skaber nogen større uafhængighed.

Man fastholder jo, at rådet udpeges af ministeren – ministrene må man vel hellere sige, fordi der også er indblandet ministre fra andre områder. Man indleder administrationen i Videnskabsministeriet, men fastholder dog, at der i hvert fald formelt set er tale om uafhængighed. Men der må jo nok – der er jeg meget enig med den tilkendegivelse, der er kommet fra Det Radikale Venstre – sættes store spørgsmålstegn ved, om der er tale om nogen formel uafhængighed. Det, man jo må sige, er, at det, der i hvert fald står tilbage her, er et indtryk af, at man ønsker at skabe en meget snæver og tæt forbindelse mellem et uafhængigt råd og ministeriets administration.

Nu var udgangspunktet, at man skulle sikre, at uddannelserne blev godkendt af det her Akkrediteringsråd ud fra en bedømmelse af uddannelsernes kvalitet og relevans. Alligevel viser det sig, når man læser lovforslaget, at lovforslaget giver god mulighed for, at ministeren og ministrene kan gribe ind, stoppe godkendelser af uddannelser, nægte godkendelse af uddannelser og nedlægge uddannelser. Det er altså ikke sådan, at man har givet universiteterne og andre uddannelsessteder en reel frihed til at oprette de uddannelser, de ønsker, for det skal stadig være ud fra en politisk bestemmelse. Det mener Enhedslisten er en politisk kontrol, som er helt unødvendig.

Derudover er der den særlige mulighed, at ministeren i løbet af sagsbehandlingen i Akkrediteringsrådet kan meddele Akkrediteringsrådet, at man godt kan stoppe behandlingen af den uddannelse, for ministeren vil alligevel ikke godkende den. Det er altså en mulighed for at gribe ind og stoppe processen i utide.

Vi synes, at der er en lang række elementer i det her lovforslag, som udhuler det forsøg, man siger det er på at skabe uafhængighed for Akkrediteringsrådet, skabe større uafhængighed på universiteterne. Vi har derfor stillet en lang række ændringsforslag, som vil sikre uddannelsesinstitutionernes frihed, sikre Akkrediteringsrådets uafhængighed og skabe en bred studenterrepræsentation.

I udgangspunktet havde vi selvfølgelig en stor forventning om, at mange ville stemme for det, men jeg kan se på betænkningens bidragene, at det nok bliver lidt svært. Forslagene er i hvert fald stillet, så vi på den måde forsøger at markere, at man kunne have brugt det her lovforslag til at skabe større uafhængighed på universiteterne, hvis det havde været det, der var hensigten, men det er det åbenbart ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 111:

Forslag til lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser (akkrediteringsloven).

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 10 stemte for, 96 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 9 stemte for, 95 imod.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 10 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 10 stemte for, 93 imod.

Ændringsforslag nr. 14 forkastedes, idet 9 stemte for, 95 imod.

Ændringsforslag nr. 8-11 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13 forkastedes, idet 10 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15 forkastedes, idet 10 stemte for, 96 imod.

Ændringsforslag nr. 16 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af universitetsloven og lov om forskningsrådgivning m.v.

Ændringsforslag nr. 1-2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 97: Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v. (Udvidelse af Kvalifikationsnævnets kompetence).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 30/11 2006. Første behandling 12/1 2007. Betænkning 27/2 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til miljøministeren:

»Vil ministeren redegøre for, hvilke nye initiativer regeringen vil tage i forlængelse af FN's klimapanel's nye rapport?«

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/2 2007. Fremme af forespørgslen vedtaget 9/2 2007).

Begrundelse

Per Clausen (EL):

Baggrunden for, at Enhedslisten har rejst den her forespørgsel, er den nye klimarapport, der kom fra FN's klimapanel. Det er jo ikke, fordi rapporten måske indeholder så meget nyt, i forhold til hvad der er kommet frem tidligere, men den har i hvert fald startet debatten et andet sted.

Den nuværende regering brugte jo i starten af sin regeringsperiode meget tid på at afvikle den indsats, der blev gjort på miljø-, energi- og klimaområdet. Man brugte sin energi på at afvikle det, man kaldte Aukens miljøimperium. Det lykkedes da også i en vis udstrækning, i hvert fald fik man mange ting sat i stå, så det nu er ganske udbredt, at der var tale om de 5 spildte år.

Det, som man i hvert fald nu kan konstatere, er, at de forskere, som arbejder med de her ting, siger, at der ikke er så meget at skændes om mere. Menneskers afbrænding af fossilt brændsel har gjort atmosfærens CO₂-indhold højere, end det har været i 650.000 år, temperaturerne er højere end i de seneste 1.300 år, og hastigheden af både CO₂-koncentrationernes og temperaturernes vækst samt havenes stigen er i dag større end i mange årtier. Vi ser altså en række negative konsekvenser af de klimaforandringer, der sker.

Stillet over for en sådan truende katastrofe er tiden jo ikke inde til halve forholdsregler, tiden er inde til en revolution, en revolution af vores bevidsthed, en revolution af økonomien og en revolution af politisk handling. Siddende over for sådan en udfordring er det jo altid spændende at høre, hvad regeringen har af konkrete forslag til, hvad der skal gøres.

Besvarelse

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Normalt er det kutyme, at man starter med at takke ordførerne nærmest rent rutinemæssigt for at have stillet sådan en forespørgsel. Men denne gang kan jeg sige til hr. Per Clausen, at det virkelig kommer fra hjertet. For jeg synes, det er utrolig flot timet og meget, meget generøst af Enhedslisten, der jo som bekendt er EU-modstandere, så få dage efter at regeringen har været med til at kæmpe et ambitiøst resultat hjem i EU, at give os en lejlighed til her virkelig at glæde os over det samlet i Folketinget. Så stor tak til hr. Per Clausen og Enhedslisten for det.

Kl. 14.00

Internationalt har vi jo fra regeringens side lagt pres på, at vi kan sikre, at det er EU, der viser lederskab i de globale klimaforhandlinger. Hvorfor nu det? Ja, svaret er jo altså enkelt: Fordi der ikke er andre til at gøre det. Og det er derfor, der er så stor grund til at glæde sig over det markante resultat fra topmødet. Nogle af os